

Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda

Dr. Szabados Gergő ügyvéd

Ikt. szám: 2013/316.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Dr. Bitskey Botond
Főtitkár
részére

BUDAPEST
Donáti u. 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2294-20/2012
Érkezett:	2013 JÚL 17.
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

Tisztelt Főtitkár Úr!

Ügyfelem, a [REDACTED] képviseletében előterjesztett, 2012. március 14. napján kelt alkotmányjogi panaszom alapján a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt IV/2641-1/2012. ügyszámon folyamatban lévő eljárásban az alábbi

nyilatkozatot

terjesztem elő.

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a 2013. évi LXVII. törvény 32. § (1) bekezdése módosította az 1988. évi I. törvény alkotmányjogi panaszom tárgyát képező 12. § (3c) – (5) bekezdéseit, melyre tekintettel beadványomat az alábbiakkal egészítem ki:

1./ A hivatkozott jogszabály módosítás értelmében a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 12. § (3c)–(5) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3c) A gépjárművek közlekedésére szolgáló közút lakott területen kívüli szakasza mellett nem lehet reklámtábla, reklámhordozó vagy egyéb reklámcélú berendezés. A tilalom nem vonatkozik a 2010. december 31-éig a nem gyorsforgalmi utak mentén kihelyezett 12A/0-ás ív méretű reklámfelülettel rendelkező reklámtáblákra, az üzemanyagtöltő állomások területén elhelyezett cégjelzésre, és üzemanyagárakat tartalmazó táblákra, az építményeken, az építmények telkén elhelyezett olyan felíratra, amelyek az építményben működő cég nevét, jelét (piktogramját), vagy tevékenységét jelzik, továbbá azokra a – közvetlenül a közút mellett elhelyezett – berendezésekre, amelyek kizárólag a közlekedés biztonságát elősegítő közérdekű tájékoztatást tartalmaznak.

(4) A közlekedési hatóság annak az ingatlannak – az ingatlan-nyilvántartás szerinti – tulajdonosát, amelynek területén a (3a), (3c) bekezdésekben megállapított tilalmat megszegik, valamint a (3b) bekezdésben megállapított tilalmak megszegése estében a közvilágítási-, villany-, telefonoszlop tulajdonosát vagy a reklámtábla tulajdonosát a jel, jelzés, reklámtábla, reklámhordozó, reklámcélú berendezés vagy egyéb tárgy eltávolítására és 100 000 forinttól 500 000 forintig terjedő bírság fizetésére kötelezi. A bírság ismételt is kiszabható.

(4a) A közlekedési hatóság a (4) bekezdés szerinti bírság összegének meghatározása során a következőket mérlegeli:

a) a közvetlen balesetveszély lehetősége,

b) a tilalom megszegésének ismétlődése.

(5) A közút kezelője a hozzájárulása nélkül vagy attól eltérő módon az út területén elhelyezett reklámcélú tárgyat vagy berendezést a reklám célú tárgy tulajdonosának, közvilágítási-, villany-, telefonoszlop esetében az oszlop tulajdonosának vagy a reklámtábla tulajdonosának költségére eltávolíthatja.”

2./ A könnyebb összehasonlíthatóság érdekében a Kkt. hivatkozott rendelkezéseinek a törvénymódosítást megelőző szövegváltozatát az alábbiakban idézem:

„(3c) A gépjárművek közlekedésére szolgáló közút lakott területen kívüli szakasza mellett nem lehet az úttesten közlekedők figyelmének elterelésére alkalmas reklámtábla, reklámhordozó vagy egyéb reklámcélú berendezés. A tilalom nem vonatkozik az üzemanyagtöltő állomások területén elhelyezett cégjelzésre, és üzemanyagárakat tartalmazó táblákra, az építményeken, az építmények telkén elhelyezett olyan feliratra, amelyek az építményben működő cég nevét, jelét (piktogramját), vagy tevékenységét jelzik, továbbá azokra a – közvetlenül a közút mellett elhelyezett – berendezésekre, amelyek kizárólag a közlekedés biztonságát elősegítő közérdekű tájékoztatást tartalmaznak.

(4) A közlekedési hatóság annak az ingatlannak – az ingatlan-nyilvántartás szerinti – tulajdonosát, amelynek területén a (3)–(3c) bekezdésekben megállapított tilalmat megszegik, a jel, jelzés, reklámtábla, reklámhordozó, reklámcélú berendezés vagy egyéb tárgy eltávolítására és 100 000 forinttól 500 000 forintig terjedő bírság fizetésére kötelezi. A bírság ismételten is kiszabható.

(4a) A közlekedési hatóság a (4) bekezdés szerinti bírság összegének meghatározása során a következőket mérlegeli:

- a) a közvetlen balesetveszély lehetősége,
- b) a tilalom megszegésének ismétlődése,
- c)–d)

(5) A közút kezelője a hozzájárulása nélkül vagy attól eltérő módon az út területén elhelyezett reklámcélú tárgyat vagy berendezést a reklám célú tárgy tulajdonosának költségére eltávolíthatja”.

3./ Előljáróban felhívom a Tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét arra, hogy a jelen eljárás tárgyát képező jogszabályi környezet alkotmányjogi panaszom benyújtása óta – azaz alig több, mint egy év alatt – immáron második alkalommal változott jelentősen, mely már önmagában is súlyos alkotmányossági aggályokat vet fel. A jogbiztonság követelményéhez hozzátartozik ugyanis álláspontom szerint az az elvárás, hogy a jogszabályok hosszabb ideig változatlan tartalommal hatályban legyenek, hiszen kizárólag így tudják a jogalkalmazókat jogkövető magatartásra rábírní. Amennyiben azonban egy jogszabály lényeges tartalmi elemei rövid időn belül többször is alapvetően megváltoznak, úgy az kiszolgáltatott – az Alaptörvény rendelkezéseivel összeegyeztethetetlen - helyzetbe hozza a jogalanyokat. Hangsúlyozom továbbá, hogy a hivatkozott jogszabályhelyek többszöri módosítása akár indokolt is lehetne, amennyiben azokat a jogalkotó részéről az a belátás vezetné, hogy a jogalkotás hibáit, hiányosságait a hatályba lépés óta eltelt időszak tapasztalatai alapján ki kell küszöbölni, azonban a hivatkozott módosítások éppen ezzel ellentétes irányba haladnak, és csak még kiszámíthatatlanabbá és követhetlenebbé teszik a hivatkozott jogszabályi környezetet. Összefoglalva tehát hivatkozott módosítások ténye és gyakorisága már önmagában is jelentős alkotmányossági aggályokat jelent.

4./ A fenti szövegváltozatok összehasonlítása alapján megállapítható, hogy a hivatkozott törvénymódosítás eredményeként kikerült a 12. § (3c) bekezdéséből az „úttesten közlekedők figyelmének elterelésére alkalmas” megszorítás, mely – amint azt korábbi beadványaimban már kifejtettem – definiálatlansága, illetve definiálhatatlansága alapján valóban súlyos alkotmányossági aggályokat vetett fel, azonban a hivatkozott módosítás nem szüntette meg a törvényi szabályozással kapcsolatban felmerülő anomáliákat. A jelenleg hatályos szabályozás ugyanis gyakorlatilag teljesen tiltott tevékenységgé minősítette a lakott területen kívüli reklámozást, hiszen a jogszabályi környezetbe új elemként bekerült 12A/0-ás ív méretű reklámhordozók lakott területen kívül, közutak mentén legfeljebb az út tengelyétől mért 30 méteres távolságon belül láthatóak, azon túl semmi értelme ilyen méretű táblát kihelyezni, mert nem észlelhető, a rajta látható felirat nem olvasható. Viszont 2011. január 1-jét megelőzően – az akkor hatályos jogszabályi

környezet értelmében – ilyen táblákat a főútvonal lakott területen kívüli részén az út tengelyétől számított 100 méteren belül nem lehetett elhelyezni, azok fennmaradása jogellenesnek minősült, elvileg tehát ilyen táblák már nem is lehetnének, hiszen a 2010. december 31-ig kihelyezett 12A/0-s ív méretű táblákat már el kellett volna bontani. A törvénymódosítás tehát egyrészt korábbi jogellenes állapotokat minősít jogszerűvé, mely álláspontom szerint szintén súlyos alkotmányossági aggályokat vet fel, másrészt pedig elvileg a jogszabályban megfogalmazott kivételnek megfelelő táblák már nem is létezhetnének, vagyis ez a törvényi kivétel gyakorlatilag csak jelképes, valódi tartalommal nem bír.

5./ A jelenleg hatályos jogszabályi környezetben egyébként továbbra is megtalálható azon kitétel, miszerint kivételesen jogszerűnek minősül azon táblák fennmaradása, melyek „*kizárólag a közlekedés biztonságát elősegítő közérdekű tájékoztatást tartalmaznak*”, melynek Alaptörvény-ellenességét már alkotmányjogi panaszomban is felvetettem. A hivatkozott meghatározás ugyanis a „*közúton közlekedők figyelmének elterelésére alkalmasság*” kategóriájával egyetemben szintén megfoghatatlan, definiálatlan és definiálhatatlan, mely korlátlan lehetőséget teremt a hatósági jogalkalmazói önkény számára. Ügyfelem ugyanis külterületen kívül szinte kizárólag olyan táblákat tart fenn, melyek álláspontom szerint a közlekedés biztonságát elősegítő közérdekű tájékoztatást tartalmaz, hiszen útbaigazító jellegűek, a közlekedési hatóság mégis számos táblával összefüggésben indított hatósági eljárást, miközben a közutak (és különösen a gyorsforgalmi utak) mellett egyre több olyan tábla jelenik meg, mely csupán látszólag szolgálja a közlekedés biztonságát, valójában azonban kétségtelenül kereskedelmi hirdetések tartalmát tartalmaz. A hivatkozott táblák tömeges megjelenése álláspontom szerint is különösen aggályos, mert azok – az Ügyfelem által üzemeltetett táblákkal ellentétben – szinte közvetlenül az utak mellett vannak telepítve, így kockázatot jelentenek a közutakon közlekedők számára, hiszen egy esetleges baleset esetén a gépjárművek beléjük ütközhetnek, mely növeli a balesettel okozott károk és személyi sérülések súlyosságát. A hivatkozott táblákról készített fényképeket jelen beadványomhoz F/1. számon mellékelten csatolom. Ügyfelem ismeretei szerint a közlekedési hatóság a fényképeken látható táblák fennmaradását kifejezetten arra tekintettel tartja jogszerűnek, hogy azok a közlekedés biztonságát elősegítő közérdekű tájékoztatást tartalmaznak, holott a képek alapján megállapítható, hogy azok kereskedelmi hirdetések tartalmát tartalmaznak, és egyáltalán nem járulnak hozzá a közlekedés biztonságához. Köztudomású ugyanis, hogy az ittas vezetés tilos és büntetendő, az utasok a járműben kötelesek biztonsági öveiket becsatolni, illetve a vezetés során az utazási sebességet úgy kell megválasztani, hogy a jármű minden lehetséges akadály előtt meg tudjon állni (aki ezeket a szabályokat nem ismeri, az nem is tehet eredményesen forgalmi vizsgát a járművezetési engedély megszerzése érdekében), ezért ezek a táblák semmilyen valódi tájékoztató funkciót nem töltenek be.

6./ A fentiek is az alkotmányjogi panaszomban leírt azon álláspontomat támasztják alá, miszerint a jogszabályi környezet hivatkozott módosításai kizárólag azt a célt szolgálják, hogy teljes egészében ellehetetlenítsenek egy több évtizede jogszerűen, sikeresen és a nemzetgazdaság számára hasznosan működő ágazatot, tönkre tegye a releváns piacon működő vállalkozásokat, és ezáltal kizárólagosságot biztosítson azon „kiváltságosok” számára, akik a törvénymódosításokba burkoltan beépített lehetőségeket kihasználva versenytársak nélkül korlátlan lehetőségekre tehetnek szert a lakott területen kívüli reklámozásban. Az alkotmányjogi panaszom benyújtása óta eltelt idő alatt is jól látható egyébként a külterületi reklámpiac átstrukturálódása, hiszen az Ügyfelemhez hasonló kis-és középvállalkozások folyamatosan összezsugorodnak és kiszorulnak a piacról, melyet már szinte kizárólag 3-4 – döntően a kormányzathoz közeli – nagyvállalkozás ural, melyek gyakorlatilag egymás között elosztják a hirdetéseket, hiszen a korábban jelentős piaci szereplők kiesése miatt versenyhelyzettől nem kell tartaniuk. Hangsúlyozom, hogy a kialakult helyzetet nem a piac, vagy a gazdasági válsághelyzet, hanem az alkotmányjogi panaszom tárgyát képező jogszabályi környezet, valamint az általa életre keltett hatósági jogalkalmazói önkény - alakította ki, illetve hívta életre, hiszen az Ügyfelem által nyújtott szolgáltatásokra változatlanul jelentős fizetőképes kereslet volna.

7./ A kialakult jogszabályi környezetben további aggályt vet fel, hogy az erőltetett, túlzottan vehemens jogalkotási lázban a jogalkotó az egyes jogszabályhelyek összhangját sem biztosítja, hiszen az 1988. évi I. törvény hivatkozott rendelkezései és az annak végrehajtására vonatkozó 224/2011. (X. 21.) Korm. rendelet

rendelkezései egymással ellentétesek. A 224/2011. (X. 21.) Korm. rendelet 3. § (2) bekezdése értelmében ugyanis: „Jogellenes azon reklám célú berendezés a kihelyezés időpontjától függetlenül,

a) amely közvilágítási-, villany- és telefonoszlopon került elhelyezésre, tekintet nélkül azok közúthoz viszonyított helyzetére,

b) amely a közút területén, a közút felett, az út műtárgyán, az út tartozékán került elhelyezésre, a közút úttesten kívüli burkolatlan területe, a járda, a gyalogút és a kerékpárút kivételével,

c) amely a közút lakott területen kívüli szakasza mellett a közút tengelyétől számított ötven méteren, autópálya, autótűt és főútvonal esetében száz méteren belül került elhelyezésre, illetve, ha ezen távolságon kívül elhelyezett reklám célú berendezés 4 m² –nél nagyobb”.

A fentiek értelmében tehát a hivatkozott rendelet a törvény rendelkezéseitől teljesen eltérő szabályokat fogalmaz meg az egyes táblák fennmaradása vonatkozásában, mely álláspontom szerint semmilyen indokkal nem magyarázható, annál is inkább, mivel elvileg a törvénynél szigorúbb előírásokat rögzít. Álláspontom szerint a fentiek szintén súlyos alkotmányossági aggályokat vetnek fel.

8./ További alkotmányossági aggályt jelent a hatályos szabályozás vonatkozásában, hogy a jogalkotó semmilyen formában nem definiálta a „közút lakott területen kívüli szakasza mellett” kategóriáját, holott nyilvánvaló, hogy a hivatkozott megszorítást mindenképpen korlátozások közé kell szorítani, melynek érdekében – ésszerű okokból - korábban is a közút tengelyétől számított bizonyos távolságon belül voltak alkalmazandók a jogszabályi előírások. Álláspontom szerint a fentiek szintén súlyos alkotmányossági aggályokat vetnek fel, hiszen jelen esetben feltétlenül szükséges a jogszabályi korlátozások alkalmazási területének pontos meghatározása, a jelenlegi szövegváltozat azonban olyan mértékű bizonytalanságot hordoz, mely szintén összeegyeztethetetlen a jobbiztonság elvével.

9./ Megjegyzem továbbá, hogy bár a hivatkozott jogszabály módosítások indoka a közlekedés biztonságának előmozdítása volt, a legutóbbi változások mégis ezzel ellentétes irányba haladnak, hiszen például a közlekedők figyelmének elterelésére alkalmasság kategóriája is kikerült a törvény szövegéből anélkül, hogy bármilyen, a közlekedés biztonságát elősegítő elem bekerült volna a szabályozás körébe. A fentiek álláspontom szerint szintén azt támasztják elő, hogy a kormányzat által kommunikált hangzatos célkitűzések mögött semmilyen valós, a közlekedés biztonságát elősegítő intézkedés nem áll, hiszen a hivatkozott módosítások nem a közlekedés biztonságát vagy a közutak környezetének, illetve a tájképnek a megóvását szolgálják, hanem a lakott területen kívüli hirdetőfelületek piacának egy szűk kör által történő kisajátítását.

A korábbi beadványaimban foglaltakat – a fentiek szerinti kiegészítésekkel – változatlanul fenntartom.

Debrecen, 2013. július 10.

Tisztelettel:

